

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

16
1922

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ÉDITIONS
ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★ BAS. N. GRÉGORIADÈS

E.Y.D της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΛΟΥΚΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ
ΠΕΡΙ ΔΙΔΙΤΗΣ ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΤΟΥ ΟΔΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Τὸ ὅπερ ἀριθμὸν ΡΛΗ' κατάλοιπον τοῦ Δάμπρου¹ περιέχει ἀντίγραφον τοῦ περὶ διαιτῆς κοσμικῆς τοῦ ὅλου ἐγιαυτοῦ ἔργου τοῦ Λουκᾶ Χρυσοβέργη ἀντιγραφέντος ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Βιέννης Hist. gr. 70 (Nessel) φ. 129α—1316.

Περὶ τοῦ Λουκᾶ Χρυσοβέργη τοῦ διατελέσαντος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἀπὸ τοῦ 1156—1169 ἀρχούσας παρέχει γιαν εἰδήσεις δ. Μ. Γεδεών,² περὶ δὲ τῶν ἔργων αὐτοῦ δ. Κρουμβάχερ.³

Τὸ προκείμενον ἀντίγραφον τοῦ Δάμπρου ἀποτελεῖται ἐξ εἷxος τε τσάρων σελίδων,⁴ τῶν δποίων αἱ τρεῖς τελευταῖαι περιέχουσαι τὰς ἀκολούθους σημειώσεις τοῦ Δάμπρου περὶ τοῦ ποιήματος τούτου καὶ τοῦ κειμένου τοῦ κώδικος, ἐξ οὗ τὸ παρὸν ἀντίγραφον.

«Καὶ αἱ ἐν τῇ ὥρᾳ διὰ κιγγανθάρεως ἐπιγραφὴ τῷ κεφαλαίῳ πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐν τῷ κειμένῳ, ἐνθα ἀναφέρονται, ὡς δεικνύουσιν ἐν τοῖς πλείστοις οἱ σχετικοὶ ἀστερίσκοι.

Τοῦ ποιήματος οἱ στίχοι γεγραμμένοι εἰς δύο σελίδας οὕτως ὅστε πρέπει νὰν αγινόσκωνται ἀνὰ δύο, εἰ; ἐξ ἑκατέρας σελίδος.

Ἐγ φύλλ. 16α τοῦ κώδ. οἱ 18 πρῶτοι στίχοι τοῦ ποιήματος ἐλα-

1. Πρβλ. κατάλογον Γ. Χιριτάκη σ. 123.

2. Πατριαρχικοὶ Πίνακες σελ. 360 ἐ. Ἀξιον σημειώσεως είνε ἐνταῦθα ὅτι ἐγκώμιον τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ἀντιόχου εἰς τὸν ἡμέτερον Λουκᾶν τὸν Χρυσοβέργην εἴρηται ἐν τῷ ὑπὸ ἀριθμῷ ΣΣΒ χειρογράφῳ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Escorial. Πρβλ. τὸν κατάλογον τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης ταύτης τὸν συνταχθέντα ὑπὸ Miller καὶ M. Γεδεών ἐν. ἀν. σελ. 68 σημ. 115 καὶ σ. 365.

3. Ἰστορ. τῆς βυζ. λογοτ. κατὰ μετάφρ. Σωτηριάδου τομ. Β σελ. 723 ἐ. πρβλ. ἔτι Fabricius bibl. gr. ἑκδ. Hari. 11.338. Άτι κανονικαὶ ἐργασίαι τοῦ Χρυσοβέργη ἔχουσι τυπωθῆ παρὰ Migne Ἑλλ. πατρολ. τομ. 119 σελ. 769. 884 ἐ. Πρβλ. ἔτι Ράλλη καὶ Ποσλή τομ. Α σ. 159, Γ σ. 345 καὶ Ε σ. 95.

4. Ἡ ἀριθμησις ἀρχεται ἀπὸ 41 καὶ φθάνει μέχρι τοῦ 64. Άτι πρὸ τοῦ 41 σελίδας ἔχουσιν ἀποκοπῆ. Ως φαίνεται περιεῖχον ἀντίγραφον ἄλλου ἔργου, διπερ ἀντεγράψῃ πρός ἐκδοσιν ἢ συγένθη ἐκδεδομένον, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἀχρηστοὶ ἀπεκόπησαν.

χιεταὶ παρέχοντες δικαιοφύξεις ἀνει τίς ἐπιγραφῆς καὶ ἀνευ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων τῶν στίγμων, ἵτανα ἀμφότερα ἔμελλον νά γραφῶσι θιάκιανασάρεως. Τὰς διαθέρους γραφάς τῶν ὀλίγων τούτων στίχων ἐσημείωσα θιάκια ή υπό τὸ κείμενον.

Ἐν τῇ ὥστε καταχών λατινικὴ σημειώσεις τοῦ περιεχομένου.

Τὰς εἰ φαίνεται ἐγκλινόμενον εἰς δύο τρίχας γωρία.

Ἐντολής τις τοντούμενη, ὃς πρέπει ἀντιστῆναι εἰς τὸν ρυθμὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετάγνωστος.

Πατέρας: στίχος κολοσσοῖς καὶ ὑπέρμετροι.

Περὶ τοῦ ποιήματος οὐδὲ Lambecii Comment. lib. oct. ed.

Kollar. Vindob. CCCCCCLXXXII p. 965 A. fol. 129

pag. 1 usque ad fol. 131 pag. 2 Lucae Chrysobergae, Patriarchae Cypriani ad A.C. 1148 usque ad A1166 Pandemis versibus politici sive Plura de eodem Luca Chrysoberge vide apud Card. Baronium Annalium ecclesiasticorum tomo XII in actis anni 1148, ubi de electione ejus agitae et anni 1166, quo paulo post concilium Constantinopolitum, obiit Consule etiam librum quintum horum Cominent. pag. 470 et 524d. Ἐκεῖ πρόκειται περὶ τῶν ἀσκητικῶν του κανόνων, έτσι περὶ Ιαμβίκοῦ του τιγος ποιήματος».

Ἐκδίδομεν κατωτέρω τὰς κείμενον τοῦ ποιήματος τούτου τοῦ Λουκᾶ Σρυστούργη κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ Λάμπρου σημειοῦντες ὅτι ὁ Λάμπρος ἔχει πιστῶς ἀντιγράψεις ἐκ τοῦ κώδικος τὸ κείμενον, ἔχει δὲ ἀπλών, ὡς συνειθίζεις, ὑπογραμμίσεις τὰς λέξεις, αἱ διποίαι ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε νὰ διορθωθῶσι σχοπεύων κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ κειμένου γὰρ διορθώσῃ τὸ κείμενον καὶ τὰς ἐσφαλμένας γραφὰς τοῦ κειμένου νὰ βέσῃ κάτωθεν αὐτοῦ. Ὅποιγραμμίσεις ἔχει ἐπίσης δὲ Λάμπρος καὶ τὰς λέξεις, αἵτινες δὲν πρέπει νὰ διορθωθῶσιν, ἀλλὰ ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐνεκα τοῦ μέτρου σφαλερῶς. Καὶ τινας τῶν ἐπιγραφῶν δὲ ἔχεις ὁ Λάμπρος οὐχὶ ἐν τῷ κειμένῳ, ἀλλὰ κάτωθεν αὐτοῦ δέσεις πάρα τὰς λεγόμενα ἐν τέλει διτι αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αἱ ἐν τῇ ὥστε γεγραμμέναι πρέπεις νὰ τεθῶσιν ἐν τῷ κειμένῳ. Τὰς οὖτω γεγραμμένας ἐπιγραφὰς ἀφῆκα ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσιν.

K. I. Δ.

E.Y.D της K.t.II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Τοῦ μακαριωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κυρροῦ Δούκα
τοῦ Χρυσοβέργη περὶ διατήγης κοσμικῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ
ἔξαιτουμένης εινὸς γυναικὸς προορενοῦς αὐτῷ. Ταῦτα δὲ
ἔξεθετο πρὸ τοῦ εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἀνελθεῖν.

Δεῦρο δὲ γένεται πατριαρχεῖον.
Ψυγγίλαμπτος φιλόγριστε καὶ φίλες εὐσεβεστάτη,
ψυγγίλαμπτος τὰ κάλλιστα σφόδρα γνωταγόμενη,
ψυγγίλαμπτος θεαρέτεις αν ὅλως ἔξελκοιέντι.

5 Τὸ πάνταριστον τῶν ἄρετῶν καὶ οἰκουματὸν δογμάτων
δέξας σου τὴν σωτήριον αἵτη, τὸν πληρωμέντιν,

δεξαῖς τὸ πάλαι πατρικῶς ὑποσχετιέν σοι διώρου,
δῶράν σοι μόνον προξενοῦν τὴν ἄγνη ρασιλεῖσιν.

Ἐπειδή γάρ με τὸν ταπεινὸν παριότρυνας πολλάκις
διὰ γραφῆς δηγλῶσαι σοι πῶς διέλυειν ὑπειληγεῖ
εἰς εὐγένην, εἰς ἐγκράτειαν, εἰς ἀληθινήν, νηστεῖαν,
εἴτε δὲ διατακν ἀπλῶς τοῦ ὅλου φυλῆς γρόνου,

γῆδη πεισθεῖς σου τῷ σκοπῷ ὃς εὔτεσθε καὶ θεῖο,
ὑπειλέας τῇ ρούλῃσει σου, παρακλητεῖς τοῖς λόγοις
καθίης ὅρκος γαράττω σοι τὰ τῇδε γέγραμμένα,
ἔνθεν ἡρχήν ποιούμενος θεῖν ἡργεσθαις δέον.

Σεπτέμβριος μὴν ἡργεταῖ πρῶτος ιτήν τῆς Ἰνδίκτου
καὶ δεῖ σε πάντως φυλακήν ἔχειν ἐν ταῖς νηστείαις.

* Ποίαν νηστείαν δέ φημι: Τὸν γῆμερον τῶν δύο
20 Τετράδος καὶ Ηαρασκευῆς πατῶν τοῦ ὅλου γρόνου,
ἄλλα νηστείαν ἀκριβῆ, ὡς εἰπού οἱ πατέρες.

Ἔγθυων τε ἀπέχεσθαι, ἐλαίου τε καὶ οἶνου,
Εηροφαγίαν δὲ ἀπασχν ποιεῖν ἐν τῇ ἐννέτῃ.

Αλλά γε αὐτὸς ἀσθενής οἶνῳ ὅλιγῳ χρήση,
ὅσπριοις σὺν ἐλαίῳ τε καὶ τοῖς ὀστρακοδέρμοις.

Οἱ θεῖοι γὰρ ἀπόστολοι ἐν ταύταις ταῖς γῆμέραις,
ώσαύτως καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς μακαριστοὶ πατέρες

3. Β κάλλιστα 10. Β ὄφελεις 13. Β εὐσεβῆ 17. Β εἰσέρχεται

* Περὶ τῆς νηστείας τῶν τετραδοπαρασκευῶν τοῦ ὅλου χρόνου.

ἀκρίβειαν δρεῖσθαι σὺν τῷ καρπιωμένῃ,
ἄρτῳ καὶ μόνῳ τρέφεσθαι, ἀλλατὶ καὶ λαχάνοις,
βούρρᾳ τὸ πόμα πίνειν δὲ μόνον μεμνωμένον
εἰ μή που δι' ἀσθένειαν τὰς ἀδυνάτως ἔχων
οἶνῳ ὀλιγῷ χρήσαιτο διὰ τὴν ἀρρωστίαν,
τῶν δὲ λοιπῶν ἀπέχοιτο παντελῶς ὡς ἐγράφη,
εἰ μή πει τὰς ἀσθένειας, καθὼς εἴποι, ἐπέλθοι,
πλὴν οὐχ ἃς ἔτυχεν ἀπλῶς, ἀλλ' ἀναγκαῖως πάνυ.
τάτε γάρ δέον μερικῶς καὶ τὴν νηστείαν λύειν
πανευτερίας, πανευλαβῶς ὅμα καὶ πεφεισμένως.

Καθόλου ταῦτα γράφω σοι περὶ παντὸς τοῦ χρόνου,
αὕτη δὲ ἡ ἀκρίβεια τῶν νηστειῶν ἦν λέγω
οὐ μόνον πρὸς τοὺς μοναχούς ἐγράφη, καλῶς ἂρα
τινὲς ὑπολαμβάνουσι κατ' ἐσφαλμένην κρίσιν,
ἀλλὰ πρὸς πάντας τοὺς πιστοὺς καὶ τῆς Χριστοῦ μερίδες.

Τοῦ στίχους γάρ τῶν μοναχῶν ἀλλος ὑπάρχει βίος,
βίος πανακριβέστατος καὶ κατησφαλισμένος.

Εἰ βούλεις δὲ πρὸς πιστωσιν τῶν λεγομένων τούτων,
καὶ τῶν πανσέπτων γουνεγῶς ἀκρόαται κανόνων.^{*}

Εἰ τοι, φησίν, ἐπίσκοπος, πρεσβύτερος σὺν τούτῳ,
ἔτι δὲ καὶ διάκονος καὶ τις τοῦ καταλόγου
βαθμῶν τῶν ἱερατικῶν μή βούλοιτο νηστεύειν
τὴν θείαν τεσσαρακοστὴν καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ χρόνου
Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, εἰκότως καὶ αἱρεΐσθω
εἰ δέ ἔστιν ἄρα λαῖκὸς σύντοιχος ἀφορεῖσθω,

εἰ μή που δι' ἀσθένειαν ἐμποδίζοιτο τάχα.

Ορᾶς εἰς πάντας γῆκουςσαν τὴν ἀραβίην τῶν κανόνων,
καὶ κληρικοῖς καὶ λαῖκοις σφεδρῶς ἐπιτιμῶσαν
τοῖς ἔχουσι καταφρονητικῶς πρὸς ταύτας τὰς νηστείας.

Νῦν οὖν λοιπὸν ἀπάρξομαι τοῦ γράφειν ὥστε πάλιν.

* Εν τῷ ἀρχαίοι πάντων κοινωνῶν ἀνθρώπων κανὸν τῶν ἀγίων
ἀποστόλων ἔθος.

Περὶ τῶν ἔορτῶν καθ* ἃς ἡ νηστεῖα λύεται

Τὰς ἔορτὰς δὲ λέγομεν δεσποτικὰς οἱ πάντες^{**}
καὶ λύομεν ἐν ἀποστιν εἰς βρώσιν τε καὶ πόσιν
πάντων μεταλλακτίσαντες; μετ' εὐχαρίστου γνώμης
καὶ προστιθέσθω πρότερον γέννησις τῆς παρθένου
τῆς Θεοτόκου ἀληθῶς καὶ παναγίου δεσποινής,
ὅσαντις εἰσαδός αὐτῇς εἰς τὸν ναὸν Κυρίου,
λοιπόν ἢ τοῦ δεσπότου μου γέννησις κατὰ σάρκα,
ἡ τούτου πάλιν βάπτισις δι' ἐμὲ τὸν φιλαρέντα,
ἀνακατίζοντας ἐμὲ τοῖς ρεθίσις Ἰορδάνου
"Η τούτου δ' αὖ εἰσένεξις εἰς ναὸν γε τὸν Θεόν
ἢ πάντες ὄντας ἀνθρώποις διαπαντήγενος Κυρίου"
σὺν ταῦταις γένεται τῷ Θαδώρῳ ἐλλαμψεῖ τοῦ δεσπότου,
Χριστοῦ δὲ ταῦτην λέγομεν μεταμόρφωσιν θεῖαν
ἡ κοίμησις γένεται τοῦ μητρὸς καὶ ξένη ἐνδημία
τῆς παναμώμου καὶ μητρὸς τοῦ θεοῦ κατὰ σάρκα.
"Αρχὴν καὶ τέλος ἔδωκαν αἱ πάνταις καὶ θεῖαι
τῆς Θεοτόκου ἔορται καὶ μητρὸς τοῦ Κυρίου"
ἀρχὴν ἔσχεν γέννησις, ἡ κοίμησις τὸ τέλος,
μέσον συμπαρελήφθησαν αἱ τούτου τοῦ δεσπότου.
"Ἐν ταῦταις οὖν ταῖς ἔορταῖς εἰ μέλλεις καταλύειν
ἐν αἷς ὑπάρχει γένεσις τετράς τῶν γῆμερῶν γένετη,
δψάριον καὶ ἔλαιον κατάλυε καὶ μόνον,
εἰ δέ γε θέλεις καὶ τυρὸν οὐδὲν τὸ διαφέρον.
"Ἐν μόναις δὲ ταῖς τέσσαρσιν οὖτας ἔστιαθήσῃ,
ἐν τῇ Γεννήσει τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Θεοφανείων,
ναὶ μὴν καὶ τὴν "Χπαπαντήγενον" σὺν τῇ Μεταμορφώσει,
ταῖς δὲ ἄλλαις οὖν ἀρκέσθητε εἰς οἶγον καὶ ζηθύας.

Τίνος*** δὲ αὗταις τυγχάνουσιν ἀπαριθμῶμεν ἦδη.
****Τούτων λοιπὸν προκείσθωσαν αἱ δύο τε καὶ μείζους

* Περὶ τῶν δώδεκα δεσποτικῶν ἔορτῶν.

** Διωρθωμένον μελάνη τε καὶ κινναβάρει εἰς τίνες.

*** Περὶ ἔορτῶν τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου, τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων Πατέρων καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδόξων ἀγίων.

τοῦ προφητῶν ἀκρέμονος, τοῦ βαπτιστοῦ Προδρόμου
ἢ γέννησις ἢ πάντιμος καὶ πανένδοξος ὅντως,

τὴς κεφαλῆς ἢ ἐκτομῆς ἢν ἀδίκως ὑπέστη·

ἐπειδυνάψεις τε αὐταῖς τῶν θείων ἀποστόλων,

90

Ιησύλου, φῆμί, τοῦ ἀγρυπνοῦ, τοῦ κορυφαῖου Πέτρου,

τῶν ἀποστόλων τοὺν σοφῶν καὶ μυστῶν τοῦ Κυρίου,

τὴς διωδεκάτης τῆς σεπτῆς, τὴς θαυμαστῆς καὶ θείας,

τῶν ἀθλιοφόρων τῶν στερρῶν ὡν ἔνδοξος ἢ μνήμη,

σὺν τούτοις τῶν ἵεραρχῶν καὶ λειρομαρτύρων,

95

τῶν προεγόντων ἀσκητῶν ὄμάδος τῆς παντίμου.

*Ἐνταῦταις οὖν ταῖς ἑορταῖς λύσμεν τὴν νηστείαν,

εἰς βρῶσιν μόνον ἔλατον, εἰς δὲ τὴν πέσιν οἶνον,

σὺ διὸ τὴν ἀσθένειαν γρήσῃ καὶ τοῖς ἰχθύσι·

ἄλλου δὲ τεινός ἀψασθεῖς βρώματος παχυτέρου

100

Τετράδος ἢ Παρασκευῆς πάμπαν ὀπηγορεύθη

καὶ μή μοι μέμφοισο λοιπὸν ὡς ἀκριβογομντα·

οὐ γάρ τι κανονίζομεν οὐδὲ γομοθετοῦμεν,

οὐδὲ γε πρὸς ἀκρίδειαν λέγω τὴν τῶν πατέρων,

ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀσθένειαν λέγω τὴν ὑμετέραν.*

Πλὴν ἔσθι, καθώς φάσκουσιν οἱ θαυμαστοὶ πατέρες

105

ῷφέλιμος, λυσιτελῆς καθάπαξ ἢ νηστεία

πάντα τὸν γρόνον τοῖς αὐτὴν ποιεῖν πρωτιρωμένοις

καὶ μή μοι λέγε τῶν πολλῶν τοὺς χόλους καὶ τοὺς λόγους

καὶ μαλλον τῶν γαστριμαργεῖν εἰδότων καὶ θελόντων

μή, δὲ προφάσεις πρόφερε μηδέν' ἔχούσας λόγον·

110

***Αλλὰ σαυτὴν εὔτρέπιζε πρὸς τὴν μέλλουσαν χρίσιν

καὶ γε τὰ λογοθέσια τῆς ἐξελεύσεώς σου,

ἀναλογίζου πάντοτε, πρόβλεπε, προμελέτα,

ἐνθυμοῦ τε τὴν μένουσαν βάσανον εἰς αἰώνας

καὶ στρέψε ταύτην κατὰ γοῦν καὶ τὰς λοιπὰς κολάσεις

115

καὶ καθ' ἐκάστην ρύθμιζε σαυτὴν καθ' ἀπερ δέον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΦΚ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ

* Διεργάθωμένον ἀπὸ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος: ἥμενέργειν.

** Περὶ θανάτου καὶ ἀναστάσεως καὶ ξρισμῶς τῆς μελλούσης.

Ζπως ἔτοιμη γένοιο καὶ τύχοις σωτηρίας
 ζειν μέλλης παρίστασθαι κριτῆς τῷ ἀδεκάστῳ,
 ὃπου οὐκ ἔστι πρόφασις οὐδὲ ἀπόκρισις λόγου,
 120 ὅπου τὰ ἔργα χρήσουσιν πᾶσαν ἀνθρώπων φύσιν,
 πάντων ἀμαρτωλῶν, φημί, πρὸς δὲ καὶ τῶν δικαίων
 καὶ τοὺς ἀξιόους δέχεται τρυφὴ τοῦ παραδείσου,
 ὃπου χαρὸς πανάρρητος, ὃπου γλυκεῖα τέρψις,
 125 ἔνθα μέγας οὐράνιός ἐστι μισθαποδότης
 καὶ ὁ μισθὸς αἰώνιος, ἡ Χριστοῦ βασιλεία,
 τοὺς δὲ ἀναξίους δέχονται πᾶσαι κολάσεις, σῆμα.
 Ἐκεὶ κλαυθμὸς ἀΐδιος, ἐκεὶ νοφῶδες χάος,
 ἐκεὶ κρυμώδης τάρταρος, ἐκεὶ φλὸς τῆς γεέννης,
 130 ἐκεὶ σκώληξ ἀκοίμητος, ἐκεὶ βρυγμὸς ὀδόντων
 καὶ πᾶσα κάκωσις ἀπλῶς ἀστεκτος ἄρρητός τε.
 Ταῦτα μελέτα πάντοτε καὶ στρέψεις κατὰ νοῦν σου.
 Καὶ τούλου μόνα τὰ καλὰ καὶ τὰς πέντε παρθένους
 καὶ σωφροσύνη σύμμεξον τὴν ἐλεημοσύνην,
 ἀρίστην τούτων συνεργὸν ἔχουσα τὴν νηστείαν,
 135 ὅπως εἰσέλθῃς οὖν αὐταῖς καὶ σὺ πρὸς τὸν νυμφῶνα
 καὶ συμμετάσχῃς τῇς χαρᾶς καὶ τῇς τρυφῆς καὶ δόξης.
 Καὶ ταῦτα μὲν ἐρρέθη μοι περὶ παντὸς τοῦ χρόνου,
 ἀρκέσθητι δὲ οἵς ἔγραψα καὶ μηδὲν πλέον τύγτει.
 Οιδας τὴν ἀγροικίαν μου καὶ τὸ στενὸν τοῦ λόγου.
 140 *Ἐπειδὲ πρόκειται λοιπὸν μεῖζων ἀγῶν καὶ δρόμος,
 ἡ τεσσαράκονθήμερος τῶν νηστειῶν ἡ πρώτη,
 ἀνάγκη πάντως τὴν αὐτὴν εἰπεῖν ἰδιαιτάτως
 διαγωγὴν καὶ διαιτάν ἀπὸ ἀρχῆς ἀχρι τέλους
 καὶ μή αἱ δέξιαι περιπτόν ὅ μέλλω γράφειν ἄρτι.
 145 Τοῖς προλαβούσι λόγοις γάρ τοῖς ἄνω γεγραμμένοις
 ἄλλον σκοπὸν ἔγραψαμεν, ἄλλον νηστείας ὅρον.
 Τῆς νῦν λοιπὸν ἡ διαιτα βλιώς ἐξηλλαγμένη,
 ἐπειπερ καὶ πανθαύμαστος καὶ φοβερὰ τυγχάνει

Περὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

καὶ γνώμῃ τούτου δ' ἀκριβῶς εἰ νουνεγκῶς προσέχῃς. 150

'Αλλὰ γε πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς εἰπεῖν ἐξ ἀναγκαίου τὰ πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς εἰκότως ἀναγκαῖα, μικρόν τι παρενείραντες τῷ λόγῳ καὶ προσθέντες.

'Η δὲ προσθήκη θαυμαστὴ καὶ συμμεγής τις ἄμα, σπούδασμικὴ καὶ στέλσμα, κλαυθμὸς δμοῦ καὶ γέλως κλαυθμὸς ἐπὶ τοῖς πράττουσιν ἅπερ μὴ θέμις πράττειν, 155 γέλως ὡς καταγέλωτος ἀξια τὰ πραχθέντα καὶ μέντος τὰ πραττόμενα παγκάκως ἐτησίως παρ'. Αἱμενίων τῶν δεινῶν ἐκτόπως καὶ βεδῆλως καθὼς χρριδηλότερον δὲ λόγος παραστήσει.

*Οἶδας πάντες ἀκριβῶς ὅντας ἀντιρρήτως 160 ὥστε πρὸ γε τῆς Ἀπόκρεω, πρὸ ἑνδομάδα μίαν Ἀρμένιος γε στεύσουσι τὴν βδελυράν νηστείαν, νηστείαν κατ' ἐπίτασιν, νηστείαν ἀκροτάτην τὴν καὶ κατονομάζουσι τὴν τῶν ἀρτζιθούρτζιων.

Βαθεῖ, Χριστέ, σοῦ τῆς πολλῆς ἀγαν μακροθυμίας! 165

"Ιν' οὖν μὴ συνηστεύοντες ἔκεινοις φωραθῶμεν νηστεύειν ἀπιγγόρευταις ταύτην τὴν ἑνδομάδα.

"Ινα δὲ μάθης ἀκριβῶς περὶ τοῦ Ἀρτζιθούρτζη, οἴδ' οὐτε θέλεις τοῦ μαθεῖν περὶ τοῦ καταπτύστου,***

*Ἐπίσκοπός τις παρ' αὗτοῖς, ἐπίσκοπος δὲ μελλον 170 ἐπὶ τισιν ἐκέχρητο τινὶ κυνιδαρίῳ, καθὼς τινες ἐκ τῆς αὐτῶν θρησκείας κατελθόντες εἰς τὴν γῆμῶν εὔσέβειαν ἐξείπον φιλαλήθως, φιλομάταις τὸ πρότερον ὑπάρχοντες ἔκεινων.

'Αρτζιθούρτζις ἐπώνυμον τὴν δὲ τῷ κυνιδαρίῳ, τουτὶ δὲ τὸ ἐπώνυμον εἰς τὴν Ἑλλάδα γλωσσαν σαφῶς μετατραλόμενον σημαίνει προηγήτωρ, προμηνυτής, προοδευτής, πρόδρομος, προπομπεύων.

* Περὶ τοῦ ἀρτζιθούρτζου.

** "Οπως καὶ πλέον καταγνῶς τῆς τούτων ἀλογίας.

"Ακόυε καὶ κατάπτυε τῶν ὅντων καταπτύστων

- Τοις Ἀντεχρίστου πρόσδρομος ὅντως δὲ Ἀρτζιθούρτζης.
180 Τοῦ προρρηθέντος γάρ ἀνδρὸς τάλανος ἐπισχόπου
εἰς τινα κώμην μέλλοντος εἰσελθεῖν γῇ καὶ πόλιν
τὰ μυστικὰ διδάγματα τοῦ Σατανᾶ διδάξαι,
προκήρυξε τῆς ἔλευσεως δὲ κύων προγιγεῖτο,
τὸ πονηρὸν καὶ κάκιστον ΙΙύθοντος ἔχων πνεῦμα.
- 185** Τοῦ κυναρίου τὸ λοιπὸν τὸ τῇ γὰρ ἀποθαλάντος
ἐνισταμένης ταυτησὶ τότε τῆς ἑδομάδος
ὅ μυστικὸς ἐπίσκοπος τοῖς κούφοις Ἀρμενίοις
νηστείαν ἐπιταγμέρον νομοθετεῖ καὶ πένθος
ἀνάμνησιν ἐτήσιον τελεῖν τῷ κυνιδίῳ.
- 190** Ἡδη καὶ κατεκράτησε παρ' αὐτοῖς μέχρι δεύτερο
βαθαὶ τῆς θείας ἀνοχῆς, βαθαὶ τῆς τούτων πλάνης.
Κατέγνως, κατεγέλασας τῆς σφῶν ἀδελτηρίας;
Καὶ πῶς οὐ καταγέλαστος γὰρ τούτων ἀφροσύνη!
Τούτους γῦν ἀνατρέποντες γῆμεῖς εὔσεβοφρόνως
195 νηστείαν πᾶσαν λύομεν ταύτην τῇ γὰρ ἑδομάδα,
πάντων ἀπογευόμενοι πρὸς θεοῦ θείαν δόξαν,
καθὼς καὶ παρελάβομεν ἀνέκαθεν τῶν χρόνων.
Πλὴν οὐ πρὸς κόρον λύομεν, οὐ πρὸς γαστριμαργίαν.
Ἱνα μὴ παραλύσωμεν θεσμοὺς τοὺς τῶν κανόνων.
- 200** Πολλοὶ γάρ ἔθος ἔλαθον ἀδεῶς καταλύειν
Τετράδα καὶ Παρασκευήν, οἵ κοσμικοὶ τὸ χρέας,
ώσαύτως δὲ καὶ μοναχοὶ τυροῦ μεταλαμβάνειν
ἀνεγκρατῶς, ἀνευλαβῶς, οἴμαι, μὴ προσηκόντως,
οἵ δὲ τιμῶν ἐθέλοντες πάντοτε τῇ γὰρ νηστείᾳ
- 205** καὶ μὴ γαστρὶ χαρίζεσθαι προφάσεις τυχούσαις
ἄλλα φυλάττειν εὐσταθῶς πάντα κατὰ κανόνας
οὐδόλως παραλύσουσι τὴν ξερὰν νηστείαν
μόνον δέ ἀπογευόμενοι ψήγματος βραχυτάτου
λύουσαι πᾶσαν πρόφασιν σκανδάλων δλεθρίων
210 καλῶς νοοῦντες ἀληθῶς καὶ πράττοντες κοσμίως.
Εἰ γοῦν φυλῆς κατάγονται τιγὲς τῶν Ἀρμενίων,
εἶχον δὲ καὶ τὴν αἴρεσιν τὴν τῶν ἀρτζιθούρτζων

πρὸ γε τῆς ἐπιγνώσεως καὶ πρὸ τοῦ βαπτισθῆναι
καλῶς ποιεῦντες λύουσιν ὅπασαν ὑποφίαν.

εἰ δὲ πιστοὶ τυγχάνουσιν ἐξ εὑσεβῶν προγόνων

εἰς μάτην προφασίζονται λύοντες τὴν νηστείαν.

Ἐκεῖνοι γάρ νηστεύουσι πᾶσαν τὴν ἑδομάδαν

ἄρτῳ ψιλῷ τρεφόμενοι σὺν ὕδατι καὶ μένῳ,

ήμετες^{*} δὲ καταλύομεν ἀπ' αὐτῆς τῆς Δευτέρας

κακὸν τούτου δεῖχνομεν. λοιπὸν μὴ χωιωνοῦντες τούτοις 220

καὶ μάτην προφασίζονται τὸν Ἀρτζιβούρτζην οὗτοι,

οὐ τῇ μερίδος, Κύριε, πᾶσα ψυχὴ ῥυτθεῖη.

215

Περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Ἰακωβιτῶν καὶ τετραδιτῶν

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόκρεω τῆς τυροφάγου πάλιν

Τετράς τε καὶ Παρασκευὴ ἔγουσι μὲν νηστείαν

ἄχρι τῆς ἀπολύσεως ἐσπέρας τῆς ἐννάτης,

μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἐλάβομεν κανόνα

Νικηφόρου τοῦ δμολογητοῦ καὶ σεπτεῦ πατριάρχου

ώδην ἐσθίειν καὶ τυρὸν εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου

τῶν σειγῶν Ἰακωβίτων τὸ δόγμα καθαιροῦντος,

πρὸς δὲ καὶ τὴν Τετραδιτῶν αἵρεσιν ἀναιροῦντος. 230

225

230

Περὶ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς Τεσσαρακοστῆς

Τὸ πρῶτον τοῖνυν στάδιον τῆς πρώτης ἑβδομάδος

οἱ πλεῖστοι τῶν ἀγωνιστῶν ἀστοι περικνοῦσι

σὺ διὰ τὴν ἀσθένειαν ἄρτῳ δλιγῷ λήψει,

εἰ δὲ πρὸς πλεῖον ἔλκοιο καὶ χρεία κατεπείγοις

χρήσει καὶ οἶνῳ πρὸς μικρόν, δσπρίοις καὶ λαχάνοις. 235

παρὰ μικρὸν ἐσθίεις δὲ τῆς χρείας καθ' ἡμέραν,

ῶς φησιν δὲ πατήρ ἡμῶν Θεόδωρος δὲ μέγας.

Τὰς πέντε τοῖνυν φύλαξιν ἡμέρας ὡς προέφην,

τὰς δύο δὲ κατάλυσον εἰς ἔλαιον καὶ οἶνον

* Διωρυγμένον ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ὑμεῖς.

2411 καὶ εἰ τις ἄλλος εὑρεῖ⁷⁹ ἐκ τῶν ὅστρακωδέρμων.

“Οταν δέ τις πρώτη ένδοιμάς σὺν Θεῷ λάβῃ πέρας,
τὰς τρεῖς γῆμέρας φύλαξτε τῶν λοιπῶν ένδοιμάδων,
Τετράδα καὶ Παρασκευήν, φημί, καὶ τὴν Δευτέραν,
κατάλυε τὰς δύο διά πλὴν εἰς τὸν οἶνον μόνον,
διὰ δὲ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὰ τῆς ἀσθενείας
λυσιτελῶς ὡς ναογεγένης τὸ σῶμα κυθερνήσης
ἴγαν μή τις! τῇ τέλεον ἐξ ἀδιακρισίας·

τῶν ἀρετῶν τὸ ἄλλας γάρ, διάκρισις ὑπάρχει.

2412 Εἰ δέ καὶ ταύτας δύνασαι φυλάξτειν καὶ τὰς ἄλλας
μείζους σχῆματα φέλειαν ὡς ἐντολὴν πληροῦσα.

***Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ λύε δέ τις προεγράψη,
ἔχθυος ἀψη δέ οὐδαμῶς ἐν ταύταις ταῖς γῆμέραις
ἐκτὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν ἔορτὴν καὶ μόνον,
ποσαύτως καὶ τὴν ἔγερσιν Λαζάρου τοῦ δικαίου,
ἄμα δὲ καὶ τὴν ἐνδοξὸν γῆμέραν τῶν Βαΐων
ἢ διὰ τὴν ἀσθένειαν ἐστὶ τὸ κατεπείγον
ὅδωμα τὴν διάκρισιν, τέχνον, τῇ συνειδήσει.

Περὶ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος

Τὴν δὲ σεπτὴν καὶ πάντιμον μεγάλην ένδοιμάδα
ὡς ἔχουσαν ἀνάμνησιν τῶν σωτηρίου πάθους

2413 οὕτως σε δεῖ φυλάξσεις τὸ οὐδεμίαν ἄλλην,
ἄπαξ δὲ μόνον λύσας δεῖ, ἐν τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ,
πλὴν οὐκ ἐγίνεσας τῆς τινες, ἄλλ' ἔλασιν καὶ οἶνον,
τὰς δὲ λοιπὰς τῶν γῆμερῶν παρέλκον ἐστὶ γράφειν.
Μᾶλλον μὲν οὖν, εἰ δύνασαι, τὰς δύο μὲν συγάφης,
Παρασκευήν καὶ Σαββάτον, ἀσιτος διαιρεῖναι
ἔως τὸ τέλος δέξαις⁸⁰ ἀν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ.
δύε Σαββάτῳ τῷ σεπτῶς ὑπερευλογημένῳ

⁷⁹ Περὶ τῶν μετά τὴν πρώτην εμού, οἱ ἑτέρων πέντε ἑβδομάδων τῆς τεσσαρακοστῆς.

⁸⁰ Περὶ τοῦ πότε δεῖ οἰσθεῖν δψάριον τὴν μεγάλην τεσσαρακοστῆν.

ἔταν ἀπονηστίζεσθαις διδάσκωσιν οἱ λόγοι
καὶ οὗτως ἔστι ἀληθήτης παντευχαρίστῳ γνώμῃ.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἄκριβη σκοπὸν τὸν τῆς νηστείας, 270
οὐ δὲ τὸ κακὸν δύναμιν χρήσῃ, καὶ τῇ νηστείᾳ,
τῇς ἀσθενεῖς ἐξαίστη συγγνώμην ἔξαιτούσα *

**Περὶ τῆς λαμπρᾶς Κυριακῆς καὶ τῆς
διακανησμού ἑβδομάδος**

· Πάντας λοιποὺς ἐφέστηκεν ἡμέρα λαμπροφόρος
ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασις, πιστῶν ἡ θυμηδία.

Πατέρας αὖτε τὸν θέντον τῷ θεός καὶ δειπότης
τριμερος ἐγγέρται. καθὼς πάλαι προέφη. 275

Απέθει τοῖνυν καὶ αὕτη τὴν πένθιμον χιτῶνα
καὶ τὴν νηστείαν σχόλασον· οὐκ ἔστι γάρ νηστεία
ἄλλον φρεστόν, καὶ χαρὰ πλήν, τὸ πιστοῖς ἀρμόζει.

· Ενταῦθα δὲ γενέμενος βούλομαι τι προσθεῖναι
ἐκ τῶν παγσέπτων καὶ γρυσῶν τοῦ Χρυσοστόμου λόγων. 280

· Εκεῖνος γάρ ἐψύχειξατο καθέγα τούτων οὗτως,
εἰς καὶ παρηλίεν δὲ καιρὸς νηστείας τῆς παντίμου,
ἄλλον γέ ταύτης λιπέλεια. ἐν γάλην ἀεὶ ἔστω.

· Οἵεν κάγιό τοι παραιγὼ ταῦτα καὶ γράφω, τέκνον,
εἰς τάγα καὶ παρηλασεν δὲ τῆς νηστείας χρόνος,
ἄλλον δὲ τῆς ἐγκρατείας γε συνόλως οὐ παρηλθεν
καὶ δεῖ σε ταῦτα γέσταλθες ὡς τιθήνδν κατέχειν.

Περὶ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς τοῦ Πάσχα

Μονοπροσώπως φύλαττε Τετράδα καὶ τὴν ἔκτην
τυροῦ μετάσχης καὶ ὡραῖον, κρέατος δὲ μηκέτι,
ἄλλον ἐλευθέρως ἐν ταῖς νῦν γιγέραις ἀνατρέψου· 290
νηστεία γάρ οὐ γέγραπται οὐδὲ γονυκλισία·

Ταῦτας γάρ τὰς πεντήκοντα τὸ τῶν πατέρων κλεῖστος
ἀνακυκλοῦντες ἔφασαν ἡμέραν εἶναι μίαν.

Καὶ περὶ τούτων τὸ λοιπὸν ἀρκεῖ σοι τὰ γραφέντα.

· Άγρων δέ τις ἐπίκειται πάλιν ἐντευθεν ἄλλος. 295

· Ο ετίχος οὗτος προστείσεις ἐπειτα ἱπό τοῦ λιμπρόου δὲν ἥριθμήθη.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ ΤΟΜ. ΙΣΤ'.

Αἱ δύο τεσσαράκοσται κατελείψουσαν ὅντων,
Χρὴ περὶ τούτων εἰπεῖν, ὃς διυνατὸν ὑπάρχει:
καὶ πρότερον διεξελθεῖν περὶ τῶν Χριστουγέννων.

Περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων

Παράδοσιν ἔχασμεν ἐκ παλαιτάτων χρόνων

310 **ταῦτη τῇ τεσσαρακοστῇ μονοστίᾳν ἔχειν
ἄλλον αὐδόν** ιχθύων ἀπεσθανεῖν ταῦτας ταῦτας ἡμέρας.
Δευτέρῳ. Τρίτῃ λέγω δε, οὐν ταύτας καὶ τῇ Πέμπτῃ.
Τετράδα καὶ Παρασκευὴν οὐκ ἔλατον καὶ οἶνον.

Τοῦτο παρακολούθημα τῇς ἀληθούς νηστείας.

Σὺ δὲ κατὰ τὴν δύναμιν λύει μοι προσηκόντως.

Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ πάντων πεταλούρισμῷ.

“Αλις μὲν σὺν περὶ αὐτῆς οὐ δεῖ γὰρ οἰλέον γράφειν.

Περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων

“Ανάγκη τοῖνυν διελθεῖν περὶ τῇς τελευταίας.

ἥν πάντες ὀνομάζομεν τῶν θεων 'Αποστόλων.

310 **Συνήθως** [δὲ] κεκράτυκε ἐν τῇ νηστείᾳ ταῦτη
ἐσθίειν τῇς ἡμέρας δις, δι' ὅ λέγειν οὐκέχω,
σίμαι δὲ διὰ τὸν αὐτὸν ὄντα κακισθόη τότε.
εἴτε καὶ τὸ διάστημα τοῦ μήκους τῆς ἡμέρας.

“Αλλ' οὐ γρὴ περὶ τὸ σύνγειον ἔλως ἡμᾶς προσέχειν.

οὐδὲ τὸ πῦρ καὶ διατί πράττεται: τόδε λέγειν
ἄλλ' ἀκρίβως ἐξερευνῶν τοὺς τῶν πατέρων λόγους
καὶ τοὺς κανόνας τῶν σοφῶν καὶ θεων ἀποστόλων,
ἔνθεν καὶ τὸν γῆρατερὸν οὕτως βιθμίζειν βίον.

“Ομως εἰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ταύτην ἔχειν θέλεις

320 **ἔτιτησον** διπισθεν μικρὸν ἐν τῇ τῶν Χριστουγέννων
κάκειθεν εἵργεις οὐ γητεῖς, καὶ περ ὁ βούλεις πράττει.

“Ενταῦθα δὲ γενόμενος τοῦ τόπου καὶ τοῦ λόγου

τὸν λόγον ἐνουλόμην γθν εἰκότως καταπαίσαις.

ἄλλα μοι βίᾳ πρόσεοτι μικρά τινα προσθεῖναι.

ἴνα μὴ τὴν ὑπόσχεσιν ἡμετελῆ παρέλθω,
καὶ σέδοικα μὴ φορτικὸς ἐν τούτοις σοι φανοῦμαι.

325

**Περὶ τοῦ πότε καὶ πόσας τὸν δλον γρόνον
καθ' ἐκάστην ποιεῖν γονυκλισίας**

Γονυκλισίας δὲ ποιεῖν πάντα τὸν γρόνον ἔλον
εἰ μή του τύχει ἕορτή γηστείας μὴ παρούσης
ἐν τῇ ἀργαλίᾳ γίνεται τῶν ὥρῶν· καὶ τοῦ ἔργου.

Μή, φέρε, θεὶς τὸν ἀριθμόν, ἐλεγοστὸς ὑπάρχει.

330

Τῶν δεκατοκατατοῖς τοῖς λοιποῖς γῆμέραις,
ταῖς δέ γε τεσσαρακοσταῖς ψηφίζειν δεκαπέντε
ἐν τῇ τῶν Στριατουγέννων τε καὶ τῶν μυστῶν τοῦ λόγου.
τὴν δ' ἄλλην τεσσαρακοστὴν. λέγω σοι τὴν μεγάλην.
διπλασιάσεις ταύτας γε κἄν εὐπλαστὸς ἀκλάσεις.

335

Εἰ δὲ βαρύς σος φαίνεται μέτρον τοσοῦτον φέρειν
κἄν* τὰς δὲ πληρώσεις γωρίες λέγοι.

Οὐ μὴν δ' ἄπαξ γέ, ξεύπερον τελέσεις τῆς γῆμέρας.

ἄλλος δὲ ἐδίδαξεν γῆμας Δαυΐδος Θεοπάτωρ.

Θεὸν αἰνεῖν προτρέπεται ἐπτάκις τῆς γῆμέρας
καὶ ψήφισαν ὡς νουνεγγῆς καὶ γυνώστης ὅπερ λέγει
Ἄπε πρωτός ἀρξομαι καὶ λόγω πρεστὲς ἐσπέρων.

340

*Ορθρος καὶ πρώτη, τρίτη τε καὶ ἔκτη καὶ ἐννάτη,
ἐσπερινδν, ἀπόδεπνον σὺν τῷ μεσογυατιφ.

*Ιδού τοῖνυν πεπλήρωκα τὴν αἴτησίν σου, τέχναν,
ὃς ἐφικτὸν ὑπῆρχε μοι καὶ δυνάμεως εἶχον.

345

Εἰ γάρ σαφῶς ἐπίστασαι τὸ πάμπαν, ἀκουσόν μου.

καὶ δλως ἰδιωτικὸν πρὸς τὸ τοιαῦτα γράψειν,

ὅμως τὸ κατὰ δύναμιν θεῷ φίλον ὑπάρχει,

δέξαι καὶ σύ μοι προσγνῶς τὴν προσαίρεσιν μόνην,

350

δέξαι πατρὸς ἀγροικοῦ ῥήσεις ἐξ ἀγροικίας.

πλοκὰς δὲ λόγων καὶ στροφὰς τὰ σύνολον μὴ ἔγρας.

Εὔγνωμοσύνη πατέων γάρ ἀνάπτωσις πατέρων.

* Διὰ τοῦ κινναβάρεως τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον ἐγράψῃ II.

ἡ πρὸς πατέρας δὲ τιμὴ πρὸς Θεὸν ἀνατρέχει.
 355 Δοκίμων ἐνταῦθα σταίημεν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ λόγου.
 Εἰ μὲν ἀποδεκτέα σοι, Θεῷ χάρις ἐν τούτοις,
 εἰ δὲ πολλάκις φορτικός, χριτής τὸ συνειδός σοι.
 'Ο** δέ γε πάντων κύριος θεὸς τε καὶ δεσπότης
 διθέλων πάντας σῶζεσθαι: διὰ φιλανθρωπίαν,
 αὐτὸς καὶ σὲ στηρίξειν ἐν ἀγαθοεργίᾳ,
 πολληρωτῆν γενέσθαι: σε τῶν ἐνταλμάτων τούτου
 καὶ βασιλείας οὐτανῶν γενέσθαι: ἀληρονόιον
 ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ μου, φίδος καὶ τὸ χράτος,
 τιμὴ τε καὶ προσκύνησις εἰς αἰώνας αἰώνων ἀμήν.

* Διὰ τοῦ κινητάρχεως II.